

POSUDEK OPONENTA

K DIPLOMOVÉ PRÁCI

Jméno diplomanta:	Miroslav Valter
Téma práce:	Kriminalistická balistika
Rozsah práce:	66 stran (od úvodu po závěr, včetně) – cca 92 normostran
Datum odevzdání práce:	3. 1. 2023 (elektronická verze)
Vedoucí diplomové práce:	JUDr. Jiří Krupička, Ph.D.
Oponent diplomové práce:	JUDr. Mgr. Marek Dvořák, Ph.D.

Posuzovaná diplomová práce Miroslava Valtera se věnuje tradiční široké problematice kriminalistické balistiky, kterou rozebírá na celkem 66 stranách textu ve třech na sebe logicky navazujících obsahových kapitolách (bez úvodu a závěru). Předně je třeba konstatovat, že zvolené téma je i přes jeho časté zpracování v rámci kvalifikačních prací tématem nepochybně stále aktuálním a významným nejen pro vyšetřování závažné trestné činnosti. Současně se jedná o téma náročné na zpracování kvalitní, neboť při komplexním uchopení vyžaduje znalosti kriminalistické techniky, kriminalistické taktiky i trestního práva procesního. Diplomant v práci užívá standardních metod zpracování (deskripce, analýza, syntéza...), a to včetně užití metody komparativní.

Členění diplomové práce do třech základních obsáhlých kapitol věnovaných kriminalistické balistice, jejím procesním aspektům a problematice mezinárodního sdílení balistických dat je z pohledu oponenta vhodně zvoleno. Stejně tak nemá oponent výhrady k dalšímu členění těchto celků do jednotlivých podkapitol, neboť toto strukturování je i přes jeho velmi vysokou četnost (větvenost) přehledné a obsahově přiléhavé.

Z hlediska věcného považuje oponent diplomovou práci za nadprůměrnou. Z textu je patrné, že se diplomant v problematice velmi dobře orientuje, věnoval zpracování dostatek času a vyhledal při zpracování též odborné konzultace a dostatek literárních (knižních i časopiseckých) pramenů. Za hlavní přínos textu přitom oponent považuje ucelenost zpracování i velké množství obsažených informací, když autor zaměřuje pozornost také na otázky poměrně specifické, resp. studenty povětšinou pro technickou složitost raději neřešené (např. Liškovo kritérium ranivosti dotýkající se energetického zatížení průřezu střely). V tomto ohledu je možno dále zmínit kapitolu třetí věnovanou problematice mezinárodního sdílení balistických dat, kde jsou popsány jednotlivé automatizované balistické identifikační systémy (např.

digitální střelofot BalScan či v zahraničí užívané systémy IBIS či EvoFinder) spolu s vyčtením variant výměny balistických dat i s upozorněním na jejich problematické praktické aspekty (např. na otázku překonávání odlišností jednotlivých balistických systémů, kde diplomant doporučuje užití jednotného formátu X3P, který blíže popisuje). I v této části je též zmíněno mnoho zahraničních pramenů včetně kupříkladu zcela věcné a relevantní kritiky průmského rozhodnutí a k němu se vztahujících závěrů Richarda Rinkense. Některé pasáže jsou doplněny i o historické souvislosti (viz např. str. 14) a relevantní judikaturu. Podnětné a prismatem oponenta zajímavé informace jsou přitom obsaženy i v dalších částech práce (např. v části věnované zkoumání a testování zbraní pro jiné účely než pro trestní a správní řízení nebo v kasuistice týkající se jateční pistole). Správně a úplně jsou pak popsány jednotlivé sbírky i databázové systémy, včetně aspektů technických a praktických. Kladně nutno hodnotit i zahrnutí dílčích kasuistik a odvahu autora přicházet s argumenty podloženou kritikou ve vztahu k vybraným učebnicovým definicím. Oponent souhlasí s většinou kritiky zaznívajících v práci, která se – jak si lze povšimnout – opakovaně vztahuje především k informacím obsaženým v zásadě jen ve dvou zdrojích z mnoha citovaných. Vhodný je též postup diplomanta, který nesetřval na jediné dohledané definici, nýbrž jednotlivé dostupné definice komparoval a analyzoval ve snaze najít (či dotvořit) vymezení nejpriléhavější. Za zmínku dále stojí i zahrnutí vlastní fotografie nábojnice do textu práce, stejně jako využití dalších obrázků, které jsou v závěrečné pasáži zdrojovány (zde by oponent pro příště doporučil uvádění zdroje přímo u obrázku v textu). Pokud by přeci jen mělo být z hlediska věcného něco vytknuto, poté by mohlo být upozorněno na nedovysvětlení pojmu postterminální balistiky (str. 11) či patrně nesrovnalost u užití pojmu postřel (resp. dle názoru oponenta lépe „ostřel“) a nástřel (viz str. 17, resp. str. 33). Nejslabší částí je pak paradoxně závěr práce, který jako jediný je přílišně stručný a působí poměrně uspěchaným dojmem. Lze však shrnout, že **oponent v textu neshledal žádné výraznější věcné nedostatky, práce je po věcné stránce nadstandardní a její text vypovídá o výborné orientovanosti autora v předmětné problematice i o pečlivosti zpracování.**

Kladně je třeba hodnotit jazykovou vybavenost autora i způsob jeho vyjadřování a zasazování řešených problematik do širšího kontextu. Formální úprava textu je na velmi dobré až výborné úrovni, z textu je patrná pečlivá jazyková korektura, která podle sdělení v poděkování probíhala také za pomoci třetí osoby. Dílčí nesrovnalosti a překlepy byly shledány zejména v závěrečných částech práce. Pro úplnost lze uvést například z pohledu oponenta opakovaně chybné psaní čárek ve větách (*např. předposlední věta na str. 14, první věta části 2.1.2.3., druhá věta části 2.2.1.2.1. či dvě věty dole na str. 57*), některé překlepy (*např. v prvních dvou bodech na str. 29, v poznámce pod čarou č. 176 u jména autorky, ve dvou posledních odstavcích na str. 54; či vynechávání mezer u ustanovení – opakovaně např. na str. 43*), vynechávání slov (*např. ve druhé větě druhého odstavce na str. 38*), častější opakování spojení „dle mého názoru“ (*viz např. první odstavec závěru*) či neobratné formulace

(např. druhá věta v části 1.6.3). Oponent však zdůrazňuje, že nejen s ohledem na rozsah a věcnou kvalitu práce, ale i na její **téměř bezchybnou jazykovou a stylistickou úroveň** jde jen o marginálie, kterými by spíše rád napomohl k ještě vyšší kvalitě případných dalších prací a textů diplomanta.

Diplomant v práci vychází z četných tuzemských i cizojazyčných pramenů, práce se zdroji je korektní. Počet pramenů je nadstandardní, ocenit je nutno čerpání i z kriminalistického sborníku a z dlouhé řady interních předpisů Policie ČR, díky nimž je pojednání výrazně praktičtější a obsahově podnětější. Citování je prováděno v souladu s předepsanou citační normou a důsledně, o čemž svědčí i více než 270 poznámek pod čarou (*zvláště se může jevit snad pouze nejednotné psaní odkazu na poznámku pod čarou před/za interpunkčním znaménkem*). Diplomant vycházel též z praktických poznatků a informací obstaraných od praktiků z řad kriminalistů.

Oponent neshledal známky plagiátorství, čemuž odpovídá i výsledek kontroly v SIS v systému Theses.cz (2 %) a Turnitin (22 %).

Předložená diplomová práce po obsahové i formální stránce splňuje požadavky na ni kladené, je nejen rozsahem, nýbrž i kvalitou nadstandardním zpracováním předmětné problematiky, a tedy i zcela dostatečným podkladem pro konání ústní obhajoby.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

S ohledem na vyčerpávající pojednání v textu práce i její kvalitu by oponent položit k ústní obhajobě diplomantovi k možné diskusi spíše obecnější a dosud prozatím jen minimálně řešenou otázku, a to **jaké možnosti – či naopak jaká rizika – z jeho pohledu přináší pro oblast (kriminalistické) balistiky nové možnosti 3D tisku.**

Navržený klasifikační stupeň v případě úspěšné obhajoby:

Na základě předloženého písemného znění diplomové práce navrhuje oponent v případě úspěšné ústní obhajoby klasifikaci stupněm: **výborně (1).**

V Praze, dne 16. 1. 2023

JUDr. Mgr. Marek Dvořák, Ph.D.
oponent